

„Hálát adok Istennek, akinek őseimhez hasonlóan tiszta lelkiismerettel szolgálok, amikor szüntelenül, éjjel és nappal megemlékezem rólad könyörgéseimben,⁴ és könnyeidre emlékezve látni kívánlak, hogy öröm töltsön el.⁵ Eszembe jutott ugyanis a benned élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszban és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan. ⁶Ezért emlékeztetlek téged, hogy éleszd fel magadban Isten kegyelmi ajándékának tüzt, amely kézrátételem által van benned.⁷ Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” 1Tim 1,3-7

Szeretett Gyülekezet!

Pál apostolnak Timóteushoz és Tituszhoz írt leveleit összefoglalóan pásztor-leveleknek nevezik. Ezek ellentétben a legtöbb páli levéllel, nem gyülekezetekhez, és nem is csupán magánszemélyekhez íródtak, (mint pl. a Filemon levele) hanem az egyház felelős tisztségviselőjéhez. Szól ez a levél tehát arról, hogyan pásztorolja a reá bízott gyülekezetet Timóteus. Tanácsot ad, buzdítja a szenvedések közepette is az Istenhez való hűségre, óvja a haszontalan vitatkozásoktól.

Ennek a páli levélnek az eleje alapigénk. Az elejéből kiderül, hogy Pál imádságban hordozza Timóteust és öröm tölti el őt, akkor, amikor találkoznak!

A hívő embert kell, hogy jellemezze, a másokért való imádság. Önvizsgálatot tarthat az ember: **nekem milyen imaéletem van?** Van-e egyáltalán Istennel élő és személyes kapcsolatod? Amikor imádkozol, akkor azt mi jellemzi? Elmondod az általad ismert összes imádságot? Saját szavaiddal fogalmazod azt meg? Kéréseidet tárod Isten elé? Könyörögsz magadért és másokért? Hálát adsz? Elmondod bűneidet Istennek és kéred bocsánatát? Dicsőíted Őt? Mi az, ami a te imaéletedet jellemzi?

Pál imádkozott az Ő munkatársaiért, Timóteusért is. Ismeri az Ő életét, ismerte édesanyját és nagyanyját, Lóiszt és Eunikét. Timóteus édesanyja keresztyén hitre tért zsidó, édesapja görög származású, de az Ő hitre jutásáról nem tudunk. Bizony így van ez is, hogy nem bizonyos egy családon belül, hogy mindenki Istenhez tér. Bárcsak így lenne! Ezért a hívő ember imádkozik és könyörög hitetlen családtagjáiért. Mert nincs másban üdvösség, egyedül Jézus Krisztusban! Ez a levél a lelkigondozó lelkigondozása. Mert, hogy Timóteus lelkigondozó volt, (lelkipásztor), de Őt is kellett valakinek erősítenie, bátorítania a Krisztusban való hitben, hiszen az életet szüntelenül átszövi a szenvedés, a nehézség, a próbák sora és mindezek igenis a hívő ember hitét is mérlegre teszik. Meddig él a te hited? Meddig bízol Isten szeretetében? Milyen hit az, ami betölti Timóteust? „**⁵Eszembe jutott ugyanis a benned élő képmutatás nélküli hit, amely először nagyanyádban, Lóiszban és anyádban, Eunikében lakott, de meg vagyok győződve arról, hogy benned is megvan.**”

Minden mesterkéeltség nélküli, őszinte, egyszerű, hiteles. Képmutatás nélküli. Amikor valakiről azt halljuk, hogy egyszer ezt az arcát mutatja, másszor meg azt, egyik nap így beszél, másik nap meg amúgy. Az egyik ember előtt így viselkedik, a másik előtt, meg éppen annak ellenkezőjét mutatja. A helytől függ, hogy éppen hogyan viselkedik. A férjem szokta mondani bizonyágtételében, hogy egykoron szendvics életmódot élt. Péntek este buli, és minden más, ami kell, a világi fényűző életben, vasárnap pedig istentisztelet. Ez ment egy ideig, de Isten egy idő után döntés elé állította. Vagy a világnak él a világban, vagy választja a világban Isten követését. „**Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál, vagy forró! ¹⁶Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból.**” Jel 3,16

Erről az említett kézrátételről jó tudni azt, hogy amit az apostoli időben az apostolok megkaptak Istentől, hogy kezük nyomán, ugyanúgy csodák történtek, mint Krisztus Urunknál, azt mi itt már nem gyakoroljuk és kapjuk. Más volt

ugyanis az apostoli korszak. Nekünk elég az Ige, ami adatott, ahhoz, hogy megismerjük Istent és az Ő megváltó Fiát, Jézus Krisztust. Az Őbenne való hit az, ami megtartja az embert az üdvösségre. A hit azt jelenti, hogy bízom Istenben és követem Őt. Hogyan is születik ez a hit? Azt mondja az Ige: „**A hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által.**” Ezért nagyon fontos az Igének olvasása, ismerete. Nem lehet Istent megismerni a Szentírás nélkül. Igaz, adott az embernek Isten lelkiismeretet, de az ember olyan szépen eltudja nyomni még a lelkiismeretét is. Aki megtudja győzni a kereső embert bűne felől, elveszettsége felől és Isten kegyelméről, mely megjelent Jézus Krisztusban az egyedül a Szentlélek. Jézus a mennybemenetele után küldte el ebbe a világba a Szentlelket, hogy hitet ébresszen az ember szívében.

Végül az Igének az utolsó mondatához érve ezt olvassuk: „**Mert nem a félelem lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.**” Nem tudom a testvérek, hogy vannak a félelemmel, de az én tapasztalatom az, hogy az emberek kimondva, vagy kimondatlanul, de tele vannak félelemmel. Annyi mindentől tud félni az ember: betegségtől, rossz hírtől, egzisztenciális nehézségtől, egyedüllétől, magánytól, sötétségtől, féltjük a szeretteinket, ha messzire utaznak, amikor komoly döntéseket kell hozniuk, vajon jól döntenek-e?

Én is oly sokszor féltem gyermekeinket, pedig tudom, hogy Isten még a hajuk szálait is számon tartja. A félelem, az mindig le akar az emberre csapni. Pedig Isten Igéje oly sokszor mondja azt: Ne félj, mert én veled vagyok! **⁹Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR mindenütt, amerre csak jársz. Józs. ¹⁰Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak. Ézs 41,9-10**

Három szó: erő, szeretet, józanság. Ezeknek kellene a szívben lennie a félelem helyett. Mit jelent e három szó?

Amikor a félelem úrrá akar lenni rajtad, akkor légy józan és emlékezz Isten Igéjére: minden napra jut, egy: „**Ne féljetek!**” Miért ne féljünk? Mert Ő velünk van! Még akkor is, amikor mélységben van az ember élete! Akkor is, amikor betegségeket cipelsz, és a tested úgy tűnik, hogy beleroppan. Akkor is, amikor a gyász fájdalma összetöri az ember szívét. Egyszer valaki nekem azt mondta (itt ül most közöttünk), beleroppantam volna a fájdalomba, megbolondultam volna, vagy a pszichiátrián kötök ki, ha akkor mély fájdalommban, nem olvashattam volna Cseri Kálmán Igehirdetéseit, mely tartotta bennem az életet. És itt nem Cseri Kálmánon volt a hangsúly, hanem Isten Igéjén. Cseri Kálmán egy csodálatos Igehirdetője volt Istennek, aki csak azt tette, amivel Isten megbízta. Magyarázta az Igét, tisztán és igazán, jó sáfárként.

A következő szó a szeretet. Isten szeretetét meg lehet tapasztalni a mélységben is. Sőt, ott lehet igazán átélni, hogy nincs az ember egyedül. Isten szeretete balzsam tud lenni egy ilyen helyzetben. Ez a szeretet találékony, csendes csodák sorozata. Hadd mondjak egy történetet: Egy kedves régi barátom nagyon beteg lett fiatalon. Daganatot diagnosztizáltak nála és csontvelő átültetésre volt szükség. A gyógyulás hosszú volt, keserves és fájdalmas. Hála az Úrnak, hogy ez a fiatalember jól van és meggyógyult. Egyszer rájuk gondolva küldtünk nekik egy kis támogatást. A felesége ezt írta: Azon a napon, mikor megkaptuk segítségeket, már többen bekopogtak hozzánk, hogy csak ezt hozták, meg azt hozták. Hálás voltam minden kedvességért, minden segítő kézért. Már csak a Tesco futárt vártam és azt gondoltam, hogy azt azonban nem tudja elrendezni az Úr, hogy Ő fizesse ki, erre mielőtt megérkezett a Tescos bekopogott a postás, és annyi pénzt adott, ami épp a Tesco vásárlásra volt elég. Hát válaszolt Isten! Neki mindenre van hatalma, arra is, hogy adjon, de arra is, hogy elvegyen. A szeretet nem önző, tehát nem a maga hasznát nézi, hanem a másikat. Ilyen szeretet van Jézusban, hiszen Ő önmagát adta az emberért váltságul, hogy kiszabadítson

bennünket bűneink rabságából. Aki belőle táplálkozik lelki értelemben, abban lesz jézusi szeretet.

A krisztusi szeretet pedig megerősíti az embert, még akkor is, amikor nem könnyű az élet sokszor. Vigyük magunkkal, ne csak egy hétre, de egy életre: Isten nekünk adta az erőt, a szeretet és a józanság lelkét. Így tudjuk megvizsgálni életünket, tetteinket, gondolatainkat és szándékainkat.

„Mindennek a vége pedig már közel van: legyetek tehát bölcsek és józanok, hogy imádkozhassatok.⁸Mindenekelőtt legyetek kitartóak az egymás iránti szeretetben, mert a szeretet sok bűnt elfedez.⁹Legyetek egymás iránt vendégszeretők zúgolódás nélkül.¹⁰Amilyen lelki ajándékot kaptatok, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai: ¹¹ha valaki prédikál, úgy mondja szavait, mint Isten igéit, ha valaki szolgál, úgy szolgáljon, mint aki azt Istentől kapott erővel végzi, hogy mindenkor Isten dicsőíttessék Jézus Krisztus által, akié a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen.” 1Pt 4,7-11